

Universitätsbibliothek Paderborn

**Westphalia Sancta, Beata Et Pia, Sive Vitæ Eorum Qui sua
sanctitate et piis exemplis Westphaliam illustrârunt**

Complectens eorum vitas, qui certò aut verisimiliter Natione Westphali
reperiuntur cum titulo Sancti aut Beati

Strunck, Michael

Neuhusii, 1715

B. Everwordus fundator Freckenhorstensis, postea Religiosus Ordinis S.
Benedicti Fuldae

urn:nbn:de:hbz:466:1-28481

Abbatis S. Georgii ad Monasterium Alden-
bergense rediisse; ibidem cum Adolpho fra-
tre, qui & ipse relictâ mundi pompâ bonisq;
inter filios distributis habitum Cisterciensem
id temporis amplexus erat, sanctissimè vixi-
se; tandemq; huic sæculo denatum esse an-
no 1152 die 22 mensis Julii, & sepultum in
templo S. Matci, quod adhuc intra portas
Monasterii ejusdem visitur. Menologium
tamen Cisterciense & Ægidius Gelenius ejus
memoriam cum titulo Beati celebrant die 20
Martii, quo [a] ejus & Adolphi fratris exu-
viæ translatæ sunt ad sepulchretum gentiliti-
um, ubi etiamnum sub uno sepulchrali lapi-
de conquiescunt in facello Principum.

[a] Gelen. in fastis Agrippin. ad hanc diem.

B.EVERWORDUS

Fundator Ecclesiæ & Col- legii Perillustriū Domicellarum in Frecken- horst; postea Ordinis S. Benedicti Religiosus.

Refertur cum titulo Beati passim in vita S. Thi-
adildis apud Bollandum in actis SS. ad diem 30 Ja-
nuarii. Vita ejus desumpta est ex ea, quam una
cum notis ac commentario prævio Ioannis Gamal-
sii ibidem recenset Bollandus ex perpetuo codice

Freckenhorstensi descriptam, transmissamq; à Bernardo Rottendorpio Monasteriensi archiatro sacrarum antiquitatum scrutatore diligentissimo. Familia B. Evervordi jam Catholica fuit ante tempora CAROLI Magni, & conversa à S. Bonifacio Frisonum Apostolo. Baculus hujus sancti Episcopi & Martyris inter thesauros sacros adhuc ostenditur Freckenhorsti, estq; teres, nec pollici crassior, & lamellis albicantibus obductus. Non tamen videtur is ipius esse, qui olim proavia Beati Evervordi donatus fuit (hic enim, ut in ejus vita legitur, humifixus in arborem pomiferam excreuisse dicitur) sed alius fortasse ad prioris similitudinem ex arboris tam prodigiosa ramo efformatus, vel certè ex oblonga assula à prioris illius trunco recisa ad hanc gracilitatem dedolatus. De supernè huic baculo immissa est alia ligni pars cum pellucida crystallo, cui vel sancti nomen vel reliquia aliqua ad osculum & venerationem accendentium videntur fuisse inclusa.

Lege Bolland. loc. cit.

Sub annum [a] Christi 860 Parthenoni Domicellarum Canonicarū in Freckenhorst initium posuit B. Everwordus vir primariæ inter Westphalos nobilitatis & magnorum facultatum possessor opulentus. Natus

hic

[a] Schaten to. i annal. Paderb.

hic erat parentib⁹ bene Christianis haud procul ab urbe Warendorpio; atque, ut Gamansius [b] putat, eo huic vicino in loco, qui nunc in ampli censūs parochiam abiit, nomēnq; antiquū retinet **Ewerswinckel** / quasi **Ewer-**
wortē **Winckel** / ita forsitan ab hujus Ever-
wordi mansione vel habitaçulo teutonica
appellandi consuetudine antiquitus deriva-
tum. Ejus familia id in primis singulare ac
præ cæteris commendandum habuit, quod
jam ante tempora Magni Imperatoris Caro-
li religionis Catholicæ radiis collistrata, at-
que à S. Bonifacio salutaribus undis abluta
fuerit. Cùm enim Sanctus ille Germanorum
Apostolus Evangelii prædicandi causâ per
terras hasce in Frisiā iter ficeret, singulari
Numinis providentia in B. Everwordi majo-
res incidens simul & proavum ejus ac proa-
viam ad unius salvificæ fidei lavacrum traxit.
Ab his deinde fides eadem cum avito sanguine
in alios Everwordi progenitores fluxit,
decurso semper tam felice, ut etiam in illis
Widekindi & Saxonum pro gentilium sacro-
rum libertate diuturnis certaminibus eorum
dem constantia nunquam vel imminuta qui-

F 3 dem

[b] Gamans. in *Commentario pravio ad vitam S.*
Thiadildis n. 7.

dem fuerit, ne dicam, labefactata. Neque
 id mirum sanè inter præsentissima illa, quæ
 semper in oculis tunc ferebant, miraculi à S.
 Bonifacio ibidem editi monumenta. Abitu-
 rus hic in Frisiā proaviæ B. Everwordi in
 amoris perpetui tesseram suum donârat ba-
 culum, addideratq; postremò istud moniti:
Hic baculus tuæ infirmitatis fulcrum erit; & si
 quando meos oculos in mortem clausero, signum
 dabit. Non abfuit dicto veritas. Auditâ enim
 post annos aliquot S. Bonifacii morte ac mar-
 tyrio, cùm pia fœmina continuò mentem ac
 genua sua in preces flechteret, multisq; perfu-
 sa lacrymis viri tam beati patrocinium pro se
 suisq; de cœlo posceret; baculus iste, quem
 assidue secum gestare solita, sub aperto, ut
 erat, cœlo tantisper humili fixerat, radices in
 terram egit, emissisq; confessim frondibus
 floribusq; tam nobilia cæpit poma parturire
 (erat enim ex ligno pomifero) ut meliora
 magisq; delicata nec oculus ibidem viderit,
 nec lingua degustârit. Inter hæc seständæ
 sanctitatis domestica incitamenta quidni fa-
 milia hæc ad omnem pietatē devotionémq;
 constanter effloresceret? certè Everwordus
 noster, tametsi opulentius admodum, agro-
 rūmq; plurimorum possessor esset, adeò ta-

men

men his omnibus cor & animum non affixit,
ut etiam jejuniis, vigiliis, orationibusque stu-
diosissimè intentus, ea duntaxat saperet, quæ
sursum sunt; non quæ super terram. Uxo-
rem deinde nactus est B. Gevam è partibus
Frisiæ oriundam, & virtutum suarum assidu-
am lectoricem: ex qua, cùm prolem non
fuscopeperet, ejus ex fratre neptem S. Thiadil-
dem sibi adoptavit in filiam: haud alio, ut
opinor, consilio; quām ut eam postmodo sua-
rum facultatum & amplissimæ possessionis
hæredem scriberet. Sed aliud omnino visum
est omnipotenti Deo. Ineunte Autumno
pascendis glandifera in silva potcis navabat
operam subulcus ejus Frecko. Nocte con-
cubiâ lumen ingens videt resplendescere eo
in loco, ubi nunc ædes sacra Dei superumq;
honoribus exstructa est. Et quia portentum
istud aliquot continuò noctes tenuit, divinius
aliquid latere arbitratus, tandem, quod rese-
rat, agrorum nemorumque [c] præfecto ape-
rit, præfectus Domino. Hic, ut erat rerum
cœlestium avidus, eodem è suis vernaculis
aliquos nocte proximâ exploratum mittit, at-
que interim orationibus domi vacans Deum
incensissimis suspiriis flagitabat, ut siquid piè

F 4 utili-

[c] Testonicè de Vogt un de Meyer.

utiliterq; actum à se cuperet, manifestius edo-
ceret, neque id à peccatis suis pateretur im-
pediri. Eunt famuli, vigilant, circumspici-
unt: nam oculos, ne in somnum laberentur,
acuebat curiositas: & ecce! multò clariori
lumine locum collustrari vident, quàm vel
subulcus præfecto, vel præfectus retulisset
Domino: ideoque cum stupore maximo ad
herum revertentes unanimi omnes voce ex-
clamat: *locum istum verè sanctum esse, & sin-*
gulari cœlitum protectione communum. Quan-
tis lætitias hoc accepto nuncio cumulatus fu-
erit Everwordi animus, quis exponet? Flere
oculis præ solatio, ambos in cœlum manus
tendere, pro exhibito in se favore singulares
Deo gratias agere: quin etiam nocte post-
eâ, cum omnibus, qui tum ad manus aderant,
inquilinis eundem ad locum commigrare, ut
oculis etiam suis tam insolentis miraculi no-
vitatem acciperet. Jámq; tentorium in silva
extentum erat, jam ingruentes de cœlo tene-
bræ rebus humanis faciem abstulerant; cùm
iterum prodigiosa lux in modum formamq;
excellentis fabricæ ab alto cœpit descendere,
& in media luce imago hominis exhiberi,
qui conspectæ ædis fundamenta funiculo
metiebatur. Arbores quoque omnes, ubi
lux

lux ista quaquaversum conspecta fuerat, immodico radiorū fulgore adeò percussæ sunt, ut etiam die altero, velut illapsu fulgetri unctionem accepisse cernerentur. Nullum tunc amplius Everwordo dubium esse poterat, quin cœli habitator Deus locum hunc peculiari modo in gloriam & laudem suam elegisset. Itaque persolutis iterum Deo gratiis nihil ultrà sibi morandum ratus, Monasterium primò ad Episcopum convolat, simul & rei totius seriem, & quid proinde in animo suo volveret, eidem aperturus. Ab hoc in proposito suo magis confirmatus magnis impendiis templi structuram aggreditur, eiq; Collegium adjicit Canonicarum Virginum, quæ ibidem inter assidua virtutum exercitia Deo & cœlitibus perpetuò deservirent. Exinde mirum est, quo fervore animi divinis obsequiis se totum consecraverit. Memor enim illius, quod ait Apostolus : *Si hominibus placarem, Christi servus non essem*, quidquid humanæ laudis erat, continuò cœpit subterfugere, precum & orationis studio ardenter insistere, vitam monasticam cogitare, atque, ut ab uxore sua consensum ad hoc impetraret, sollicitè meditari. Nec deerant votis superi. Cùm enim occasione data consilium

suū de statu religioso ingrediendo aperiussit
conjugi, aurem ejus adeò facilem confessim
nactus est , ut non modò ad pia Everwordi
postulata consensum daret , sed etiam ad vi-
tam Canonicam inter Virgines Freckenhor-
stenses propediem amplectendam ultronea
voluntate se offerret. Quamobrem obtento
hoc responso latus citra omnem cunctatio-
nem rerum sacerdotalium curâ cœpit se exsol-
vere ; suisq; facultatibus trifariam distributis,
duas bonorum partes Collegio Virginum à
se recenter condito velut in dotem contulit,
tertiam ad Monasterium Fuldense secum al-
portavit, ubi suscepit religioso habitu sub re-
gula S. Benedicti in omni demissione , casti-
tate, abnegatione suī ac perfecta regularum
observantia reliquam vitam egit , tandemq;
beato fine feliciter consummavit. Annum
diémq; obitus non licuit hactenus explorare.

S. EYNARDUS Eremita in Marchia West- phalica.

S. Eynardum fastis Westphaliæ Sanctæ ,
Beatæ ac Piæ jam pridem inscriptum re-
perio apud Joannem Veldium S. J. qui in li-
bello